

Пісня

Слався, наша Україно,
Золота долино!
Розливайся, наливайся,
Червона калино!
Випростовуйся на волі,
У щасливій долі,
У Радянському Союзі —
В нерозривній колі!
Заирни в дніпрянську воду,
Глянь на свою вроду —
Ти такою чарівною
Не була ще зроду!
Навкруги хліба безмежні
І гаї бережні,
Скрізь виблискують машини
І шумлять черешні.
Дніпрельстан шумує, грає,

Сили набирає,
Кожну річку електрична
Гребля підпирає.
В полі, в рудні, у забої —
Скрізь твої герої.
Гомонять про них знамена
Слави трудової.
Відбудови, новосілля,
Сонце, вікна, гілля...
Скрізь запрошують у гості,
Кличуть на весілля.
Будь же славна, Україно,
Золота долино,
Розвивайся, наливайся,
Червона калино!

Іван ВИРГАН

ЗА ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 35
(131)

2

грудня
1960 року
П'ЯТНИЦЯ
Ціна 15 коп.

Наукова сесія

28 листопада в конференц-залі Київського філіалу Центрального музею В. І. Леніна відбулась наукова сесія, присвячена 140-річчю з дня народження Фрідріха Енгельса. Її організували Інститут історії партії ЦК КП України — філіал Інституту марксизму-ленізму при ЦК КПРС, відділ суспільних наук Академії наук Української РСР і Вища партійна школа при ЦК КП України.

Вступним словом наукову сесію відкрив секретар ЦК КП України А. Д. Скаба.

Учасники сесії заслухали ряд доповідей про життя і творчість одного з основоположників наукового комунізму.

ВЕЛИКА
ЛЮДИНА

Для відзначення 50-річчя з дня смерті геніального російського письменника Л. М. Толстого в актовому залі зібралися викладачі і студенти нашого інституту та Інституту іноземних мов.

З доповіддю про творчість письменника виступила кандидат філологічних наук доцент В. Войтушенко.

Толстой бачив те провалля, говорить доповідач, яке розділяло пана і мужика. Толстой пізнавав селян з різних сторін. Разом з ними, тільки переодичними в солдатські шинелі, він воював у Севастополі. Письменник піднімає голос на захист трудящих мас («Севастопольські оповідання»), а в романі-епосі «Війна і мир» розкриває патріотичні почуття російського народу — безстрашність у боротьбі, ненависть до чужинців. Твір «Анна Кареніна», який є прикладом соціального роману світової літератури, і був наслідком глибоких роздумів письменника над долею рідного народу.

Професор Д. Чалий зупинився на темі «Толстой і Україна». Л. М. Толстой, відзначив промовець, цікавився історією України. Його увагу привертала постать Богдана Хмельницького, у своїх оповіданнях він відзначав чесність, доброзичливість, скромність українців. Толстого приваблювали філософські погляди Г. Сковороди, високо цинив письменник Т. Шевченка, особливо його поему «Наймичка».

Про педагогічні погляди Л. М. Толстого розповів доцент С. Литвинов, який відмітив, що в педагогічних поглядах великого письменника є багато суперечностей, проте для нас ця людина є зразком творчих педагогічних шукань.

Після урочистої частини відбувся концерт, на якому були прочитані твори Л. М. Толстого.

СУЗІР'Я
ТАЛАНТІВ

В дні декади понад 60 раз відкривалися завіси театрів, на сценах яких йшли спектаклі, що полюблялися глядачам. Завжди переповнені були зали консерваторії, Будинку Спілок, концертний зал імені Чайковського, де москвичі аплодували талановитим артистам ансамблю танцю УРСР, капели бандуристів, Закарпатського хору, капели «Думка». А яким справді сліпучим сузір'ям народних талантів сяяли концерти колективів художньої самодіяльності в Кремлівському театрі, у робітничих клубах, палацах культури. Близько 30 тисяч москвичів і мільйони телеглядачів дивилися яскраву виставу «Ми з України». В цьому святковому огляді виступило понад 1000 артистів.

І сьогодні, перебираючи в пам'яті окремі сторінки свята українських талантів, ми з вдячністю згадуємо про зустрічі з ними. Назавжди запам'ятаються слухачам чудові пісні Верховини. З сивих Карпат, з далеких гірських полонин приніс їх у Москву Закарпатський хор. Не забудеться чудовий «Рушник», який після першого ж концерту зробив Д. Гнатюка улюбленцем московської публіки, Бела Руденко з її дзвінким, неначе срібний дзвіночок, голосом, артисти балету О. Потапова і А. Белов та багато інших талановитих представників українського народу.

Ентузіасти підрахували, що людині, яка поставила б собі за мету відвідати всі спектаклі, концерти, всі зустрічі декади, потрібно було б на це понад 400 годин...

В останній день декади українці порадували москвичів новою програмою. В концертному залі імені Чайковського відбувся концерт «Співає Україна».

Краще, що створено в народній музиці, прозвучало тут цього вечора. Пісні України співали народний хор під управлінням Г. Верьовки, капела бандуристів (художній керівник О. Мінківський), чудові співаки Л. Руденко, М. Гришко, П. Кармалюк, недавні учасники самодіяльності, а нині випускники Львівської консерваторії сестри Байко. Їх пісні «Моя Україна», «Червоні маки», «Вечір над Дністром» — подарунком москвичам до декади.

ГІДНО
ВІДЗНАЧИТИ

У березні 1961 року минає 100-річчя з дня смерті геніального українського поета-революціонера Тараса Григоровича Шевченка.

Президія Української Республіканської Ради Профспілок у своїй постанові намітила заходи по проведенню сторіччя з дня смерті великого Кобзаря.

Протягом 1960—1961 років у клубах і будинках культури, в червоних кутках гуртожитків, у шевченківських місцях будуть влаштовані кімнати-музеї або музейні куточки.

Передбачено широкий показ художніх та науково-популярних кінофільмів, організацію літературно-художніх виставок про Т. Г. Шевченка. Силами концертних груп клубів, учасників художньої самодіяльності на підприємствах, організаціях, в учбових закладах будуть проведені лекції, концерти про життя і творчість поета, поставлені вистави, інсценізації творів Шевченка.

Профспілки організують в березні 1961 року урочисті шевченківські вечори.

Завдання нашого Інститутського колективу — гідно провести підготовку й проведення ювілею. Чекаємо ваших виступів з інформаціями про проведену підготовчу роботу та побажаннями на сторінках нашої газети.

Наш кор.

НА КОНКУРС

Бегут, бегут, минутки,
В квартире тишина...
Учение — не шутки,
А завтра — семинар.

На маму нежно глядя,
Не буду ей мешать.
Хочу, чтоб строгий дядя
Поставил маме «пять»!

Фото Є. Білевича, слова В. Синьова.

Первый урок

Ты все повторила раз двадцать дорогой
И знаешь конспект на зубок.
Сегодня ты выглядишь чинно и строго.
Сегодня — твой первый урок.
Я знаю — его никогда не забудешь,
Пусть годы пройдут, пролетят...
Я знаю — наивысшей наградой будет
Внимание в глазенках ребят.

Оволодіваємо виробничими професіями

Майбутній учитель фізики повинен не тільки знати досконало теоретичний курс. Він повинен добре розбиратися в техніці, знати токарну, слюсарну, столярну справи.

Ознайомленню з виробництвом та набуттю певних навичок з токарної і столярної справи і була присвячена цьогогорічна практика студентів-фізиків III курсу.

Наша 32 група фізиків проходила цю практику на Київському вагону-ремонтному заводі. Студенти були закріплені на відповідних робочих місцях, і до кожного з них були прикріплені робітники. Треба відзначити, що більшість студентів групи з належною серйозністю поставилися до практики.

В інструментальному цеху проходили практику 12 студентів. Вони зразу ж включилися у боротьбу за виконання плану, швидко освоювали виробничі процеси.

Ось русавий юнак схилився над токарним верстатом і уважно стежить за ходом обробки деталі. Його рухи чіткі, впевнені. Це студент В. Федотов. Він побажав оволодіти токарною справою. Він нього не відстає і Макаров, який працює на фрезерному верстаті.

А ось уважно слухають пояснення «дяді Гриші» дві дівчинки з косичками. Це студентки О. Сухенко і Л. Василенко, які також працюють на фрезерному верстаті.

Порадували робітників і нас, студентів, своїми здібностями студенти Т. Терещенко, О. Фурманський, П. Короленко, які з успіхом працювали на різних роботах. Підсумки показали, що ця практика не пройшла марно для студентів, особливо для

тих, які не мали достатньої уяви про підприємство і про окремі виробничі процеси. Усі студенти одержали виробничі розряди, з них п'ятеро — другий розряд.

Проте не в усіх цехах проходила успішно практика. Слід відзначити, що деякі студенти були прикріплені до малокваліфікованих робітників, з низькою культурою праці. У вагонному цеху практиканти довгий час працювали на одних і тих же операціях.

Крім того, на нашу думку, потрібно було б краще вибирати час практики. Справа в тому, що початок практики припав на останню десятиденку місяця. В цей час у цеху скучується термінова робота. Тому робітники не можуть детально ознайомити нас з відповідними виробничими процесами. Через це десятиденка для практикантів використана не зовсім раціонально.

Слід відмітити, що колективи цехів тепло зустрічали нас, багато допомогли. Студенти особливо вдячні майстру Жерноклесу, токареві Н. Тригубенку, фрезерувальнику Г. Лук'яненку та багатьом іншим робітникам, які не пошкодували сил, робили все для того, щоб практика пройшла успішно.

Практиканти брали участь у громадському житті заводу, зокрема допомагали у випуску стінних газет, підготували бесіду на міжнародні теми. А в обідню перерву і після роботи на спортивному майданчику відбувалися зустрічі наших і заводських волейболістів.

В. БАРАНІВСЬКИЙ,
староста 32 групи фізиків.

(Студенти V курсу російського відділу загубили кінофільм).

Кіно возили,

Кіно згубили.

Практикант (цитую):

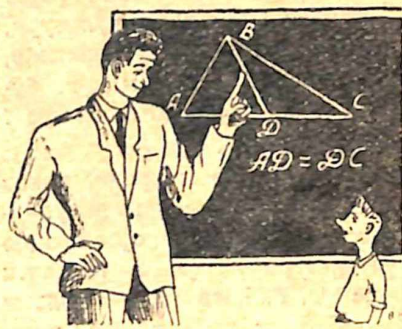
— ...Я достаю

из широких штанин

Дубликатом

бесценного груза...

Учень: — А штани вузесенькі...

Практикант: — Що це таке?

Учень: — Палець...

То чуба рвали.

Справа честі

Дві місяці тому почалася передплата на газети і журнали. Неодноразово про це оголошувалося на зборах, у пресі, відповідну роботу провели партійне бюро, комітет комсомолу. Однак, коли звернутися до наслідків цієї роботи, то вони не будуть відрадними. Досить сказати, що на сьогодні в інституті є тільки 400 передплатників газет і журналів, з яких тільки 310 студентів, останні — викладачі. Дуже мало у нас передплатників. Якщо, наприклад, продивитися прізвища викладачів-передплатників, то виявиться, що це, здебільшого, представники керівництва факультетів, кафедр, а просто викладачів не так уже й багато. На кафедрі музики, наприклад, усі викладачі на чолі з своїм керівником Л. Височинською не бажають передплачувати в інституті газети і журнали. Мотив один: ми передплатили дома. Таке становище і з кафедрою фізкультури і спорту, де передплатником виявився тільки т. Черкун.

Дехто намагається, так би мовити, хитрувати. Передплачує одну газету «аби відчепи-

тись», тільки б ніхто не дорікав більше, обіцяє «потім» все зробити, але одразу ж забуває про обіцянку. Аж незручно чути, коли дехто тремтить над кількома десятками карбованців, ставить всілякі вимоги (приносьте мені газету додому), сперечається.

Серед студентів найкращими передплатниками виявилася молодь педагогічного факультету, за ними йде фізико-математичний факультет.

Особливо потрібно звернути увагу на передплату нашої багатотиражки, адже чим більше матиме газета читачів, тим кращою вона буде. Не відмахуватись потрібно, як дехто робить (серед викладачів і студентів), а бути патріотом свого інституту, відстоювати його честь, бути гідним звання радянського педагога. В цьому немало допоможе газета, яку тільки спільними зусиллями можна перетворити у справжній дійовий орган.

До закінчення передплати залишився неповний місяць. Передплата газет і журналів — справа честі кожного члена нашого колективу.

Склад новообраного профкому

Федченко П. М. — голова.

Денисенко В. В. — заступник голови.

Давидов М. О. — голова виробничої комісії.

Бойко О. М. — член виробничої комісії.

Поряжев О. Г. — голова побутової комісії.

Левандовський Л. І. — член побутової комісії.

Лесик В. І. — член побутової комісії.

Мішина О. Д. — голова культурної комісії.

Сьомка М. І. — член культурної комісії.

Лата О. Ф. — секретар.

Гордінський М. Г. — скарбник.

РЕВІЗИЙНА КОМІСІЯ ПРОФКОМУ

Страхов Б. П. — голова.

Земляний М. І. — член ревізійної комісії.

Борейко Л. А. — член ревізійної комісії.

Земляний М. І. — член ревізійної комісії.

Цікаво, змістовно

13 жовтня у VIII класі Димерської середньої школи для студентів-практикантів був проведений відкритий урок співів. Його провів старший викладач, заслужений артист республіки О. Петровський.

Спочатку відбулося повторення пройденого на минулому уроці матеріалу: що таке нотний стан і його призначення, скрипичний ключ, назви нот і їх запис, довгота звуків і пауз. При цьому використовувався метод усного опитування, учні також записували назви нот на дошці.

Після цього приступили до розучування пісні О. Філіпенка «Партія рідна усім нам, як

мати». Слова пісні були написані на плакаті і вивішені в класі для ознайомлення.

Після програвання мелодії О. Петровський проспівав цю пісню сам, звернувши при цьому увагу на «важкі» місця в тексті і мелодії.

Розучувалась пісня за головами і окремими фразами. До кінця уроку були об'єднані партії перших і других голосів.

Вважаємо, що урок був дуже змістовним і цікавим, а тому пройшов при високій активності учнів класу.

М. СОКУРЕНКО,

завуч школи, П. ЛОГИНОВ, учитель співів.

Довгий шлях

З боку теоретичної підготовки у мене справи ідуть непогано, а ось з дисципліною учнів на уроках трохи гірше. Тут готові рецепти не допомагають. Що поробиш, доводиться робити, здебільшого, на власний розсуд. Немає поряд Антоніни Павлівни Карлової, яка могла б порадити щось живе, творче, навчити суворій принципності, вимогливості. Звичайно, допомогла мені і наука у викладачів М. Ф. Кіраковського, і Є. М. Сульженко, і Л. А. Венгерова і В. К. Мітюрова.

Якби я знову стала студенткою, я б, перебуваючи на практиці, якнайбільше залишалася з учнями наодинці, без учителя,

без методиста, без студентів. Коли на уроці сидять відвідувачі, звичайно, учні не стануть порушувати дисципліни. Як може скластися ситуація? Які заходи буде вживати? Який вихід із становища буде найкращим? Такі запитання виникають блискавично. Треба одразу ж вирішувати, інакше урок може не принести бажаних наслідків, а найгірше те, що від цього у великій мірі залежатимуть твої стосунки з дітьми у майбутньому. Так, по-малу, поступово набуваються крихти учительського досвіду. Довгий, нелегкий шлях.

А. ВОСКОБОЙНИКОВА, випускниця нашого інституту.

Спортивні новини

17—19 листопада на стадіоні ім. М. С. Хрущова відбувалися змагання на першість міста з легкої атлетики.

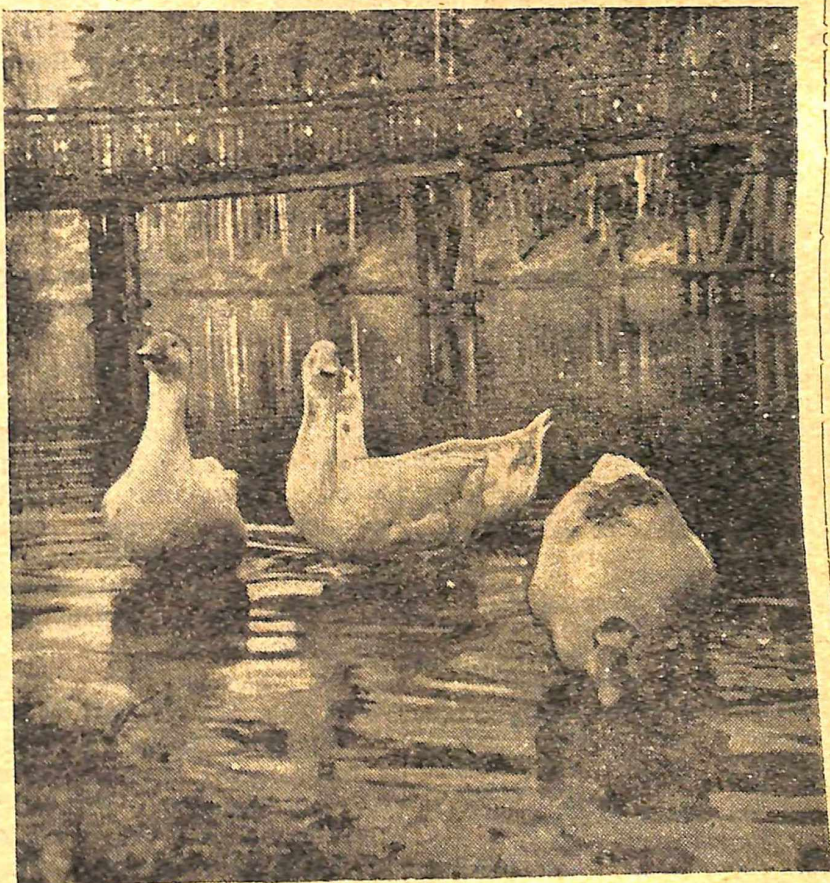
Незважаючи на важкі умови змагань (три дні йшов дощ, було дуже холодно), спортсмени нашого інституту виступили вдало. Вони зайняли друге місце у своїй групі і п'яте загальне місце серед спортсменів вузів Києва.

Особливо відзначилися такі легкоатлети: О. Василенко, О. Ромась, Н. Норко, І. Урбанський, Л. Костюченко,

В. Маматов, В. Лушпей, А. Шепель, С. Кузовлева, В. Пудло.

20 листопада в гуртожитку № 1 кандидат в майстри спорту А. Ольшанський провів сеанс одночасної гри з шахів на 12 дошках. Студенти С. Гаган, О. Павленко, С. Скуратовський вдало провели гру і виграли зустріч.

Перед початком сеансу А. Ольшанський провів бесіду на тему «Чемпіони світу з шахів». Після бесіди і гри він дав відповідь на цілий ряд запитань студентів.

Пізня осінь.

Фотоетюд В. Тимошенка.

НАРОД ПРО КОНСТИТУЦІЮ СРСР

Що дала Жовтнева революція, те записала Радянська Конституція.

Слова Конституції, як зорі, освічують усі простори.

Конституцію вивчай — будеш знати, як зріс наш край.

Панська конституція — нагай і податки, Радянська Конституція — радість і достатки.

Вибираймо кращих в Радубо вони зміцнять Радвладу.

Добре іде діло, бо новий Закон у дії.

НЕДРУГИ ЧИ ДІТЛАХИ

Обидва в сірих піджаках, майже однакового росту, русоволосі, звичайні хлопці, яких багато. Проте... Один розмовляє спокійно, вміло будуючи речення, з відповідними відтінками в голосі, доповнюючи все досить економними помахами рук чи кивками голови. Слухаєш і радісно стає: от чудовий хлопець! Це Валерій Волошенюк. За його словами, він не бив, а «поклав» на ліжко, не погрожував, а «жартував», не прискіпувався до людини задаремно, а вимагав, як староста кімнати, порядку.

Другий — Григорій Мудрак. Надзвичайно хвилюється, розповідаючи про свої стосунки з Волошенюком, кричить, чекаючи при цьому до кінця свого русавого волосся. Руки його роблять у повітрі якісь незрозумілі рухи, голос хрипить. Знаєте, дивитись, коли людина виступає і має хоча б приблизно такий зовнішній вигляд, трохи незручно. Мимоволі запитуєш: і чого вони, ці двоє загальом непогані хлопці, так зневажили один одного? Ви знаєте, на це важко відповісти, тим більше, що аргументація у словах обох сторін невелика!

Все таке дріб'язкове, з такими нудними і нікому не потрібними деталями, що соромно й пригадувати. Загальна картина така: Волошенюк вважає себе в кімнаті стражем порядку. Мудрак — людиною, яку даремно хочуть принизити. Обидва, як свідчать їх виступи, стоять за справедливість, яка може восторжествувати лише тоді, коли їх розселять в різні кімнати. Так і поступила студрада гуртожитку № 2, але ви не уявляєте собі, як почували себе всі присутні при цьому члени студради, мешканці кімнати, де розгорілася ця суперечка. Всім було ніяково від баченого, а особливо від того, що вдіяти вони нічого не могли — Волошенюк і Мудрак виявилися настільки вороже настроєні один проти одного, що без особливих зусиль всі прийшли до думки: їм поряд не жити.

Хто знає, може не все було як слід з'ясовано на засіданні студради, може б не завадило почекати ще трохи і в'яснити до кінця стосунки між хлопцями, але коли розпочали, то довелося кінчати.

Розвели хлопців у різні кімнати, розселили як великих недругів, а може просто як незрозумілих дітлахів.

О. ПЕТРЕНКО.

Редактор О. КАРДАШ.